

Św. Josemaría Escrivá

Założyciel Opus Dei

Wejście - Św. Josemaría - Przesłanie - Kapłan, tylko kapłan

Kapłan, tylko kapłan

17.9.2009

Prócz tego wypełnianie powołania kapłańskiego — tym bardziej w czasach tak wielkiego braku księży — jest pracą tak absorbującą, że nie pozostawia czasu na podwójne zatrudnienie. Dusze odczuwają taką potrzebę obecności nas samych, aczkolwiek wielu z nas nie zdaje sobie z tego sprawy, że nigdy nie jest dosyć naszej pracy. Brak jest rąk, czasu, sił. Dlatego mam zwyczaj mówić moim synom-kapłanom, że jeśli któryś z nich zauważyłby, że któregoś dnia zbywa mu czasu, tego dnia będzie mógł być zupełnie pewien, że nie zrealizował dobrze swojego kapłaństwa.

Rozmowy z prałatem Escrivá, 4

Kościół potrzebuje - i będzie zawsze potrzebował - kapłanów. Proś o to codziennie Trójkę Przenajświętszą za pośrednictwem Najświętszej Maryi Panny. -I proś, by byli radośni, operatywni, sprawni, by byli dobrze przygotowani i aby ochoczo poświęcali się dla swoich braci, nie czując się ofiarami.

Kuźnia, 910

Kłamią, bądź mylą się ci, co uważają, że my, księża, jesteśmy samotni: czujemy się znacznie mniej samotni niż ktokolwiek inny, gdyż możemy liczyć na ciągłe towarzystwo Pana, z którym powinniśmy obcować nieprzerwanie.

- Jesteśmy rozkochani w Miłości, w Twórcy Miłości.

Kuźnia, 38

Kiedy udzielał Komunii Świętej, kapłan ów miał ochotę wołać: daję ci Szczęście!

Kuźnia, 267

Strzeżenie swego serca. - Tak modlił się ów kapłan: "Jezu niech moje biedne serce będzie zamkniętym grodem; niech moje serce będzie rajem, w który zamieszkas; niech Anioł Stróż pilnuje go, mieczem ognistym i niech tym mieczem oczyści wszelkie uczucia, zanim się do nie dostaną; Jezu, opiecz tuż moje biedne serce boską pieczęcią Twego Krzyża".

Kuźnia, 412

Ów młody kapłan miał zwyczaj zwracać się do Jezusa słowami Apostołów: edissere nobis parabolam - wyjaśnij nam przypowieść. I dodawał: Nauczycielu: wlej w nasze dusze jasność swojego nauczania, aby go nigdy nie zabrakło w naszym życiu i w naszych czynach... byśmy mogli dawać je innym.

- Powiedz to Panu także ty.

Kuźnia, 579

W ten sposób modlił się pewien kapłan w chwilach utrapienia: "Ześlij mi, Jezu, Krzyż jaki zechcesz: od tej chwili przyjmuję go z radością i błogosławię go całą mocą mojego kapłańskiego błogosławieństwa."

Kuźnia, 775

Być chrześcijaninem, a w szczególny sposób być kapłanem - pamiętajmy, że wszyscy ochrzczeni uczestniczymy w królewskim kapłaństwie - oznacza znajdować się ciągle na Krzyżu.

Kuźnia, 882

Jakże powinniśmy podziwiać czystość kapłańską! — To jest skarb. — Żaden tyran nigdy nie zdoła odebrać Kościołowi tej korony.

Drogra, 71

Wydaje mi się, że od nas duchownych wymaga się pokory uczenia się, by nie być w modzie, lecz aby być faktycznie sługami służ Bożych, przypominając nam ów krzyk Chrzciciela: illum oportet crescere, me autem minui (trzeba, by Chrystus urastał, a ja bym się umniejszał J 3,30) — by zwykli chrześcijanie, świeccy sprawiali, że we wszystkich środowiskach społecznych obecny będzie Chrystus. Misja przekazywania nauki, pomagania we wnikanii w potrzeby osobiste i społeczne Ewangelii, odróżniania znaków czasu, jest i będzie zawsze jednym z podstawowych zadań duchownego. Lecz cała praca kapłańska winna być prowadzona w ramach możliwie największego szacunku dla prawowitej wolności sumienia: każdy człowiek winien w sposób wolny odpowiadać Bogu. Poza tym tego każdy katolik oprócz tej pomocy kapłana posiada również własne światło, jakie otrzymuje od Boga, łaskę stanu, by kontynuować specyficzną misję, którą otrzymał jako człowiek i jako chrześcijanin.

Rozmowy z prałatem Escrivá, 59